

Papp Ágnes Klára kötete a nemzetközi humán tudományban „térbeli fordulat”-ként ismert szemléletváltás és az abból következő vagy azzal összhangban álló irodalom- illetve kultúraelméleti elgondolások tükrében vizsgálja a modern és posztmodern magyar regény városábrázolásainak tér-idő viszonyait. Az első rész a századforduló magyar modernizmusának a témafelvetés szempontjából figyelemre méltó regényeinek (Kafka Margit, Móricz, Kosztolányi, Krúdy, Karácsony Benő válogatott műveinek) kisváros-poétikáját elemzi, elsősorban a kisváros-metropolisz dichotómiát körüljárva. A második rész a modern és posztmodern városábrázolás összehasonlítása mentén vizsgálja Ottlik Géza és Lengyel Péter két-két regényét, majd pedig a magyar mágikus realista próza tér-idő ábrázolásának jellegzetességeit (Grendel Lajos, Gion Nándor, Kolozsvári Papp László és Fehér Béla prózája alapján). A kötet harmadik részében a posztkoloniális irodalomtudomány és kultúraelmélet felismeréseinek tükrében, a magyar irodalomtudományos diskurzus paradigmaváltó párbeszédébe bekapcsolódva gondolja újra a kisebbségi irodalom és a hozzá kapcsolódó fogalmak (anyaország, kánon stb.) definícióit, hogy aztán ennek az elméleti diskurzusnak a kontextusában elemezze Láng Zsolt „áltörténelmi” regényeit, mágikus realizmus által áthatott tér-idő viszonyait.